

[Lynnerup Nielsen.]

sparede hyre går til det ombordværende mandskab. Her er der først og fremmest tale om sikkerheden til søs, og dernæst er der jo et beskæftigelses spørgsmål, der er så meget mere betydningsfuldt, som der gennem årene har været en betydelig ledighed blandt sømændene. Et skibs målebrev bør da også angive hele skibets lasteevne, og bemanningen må naturligvis stå i forhold hertil efter den skala, som bemandingsreglerne nu engang fastsætter. Der ville jo ikke være noget hold i et målebrev, hvis det snart kan sige ét og snart noget andet.

Med ændringsforslag nr. 2 til § 7 har vi foreslået en anden bemanningsskala for skibe med en lasteevne på over 2 000 t, således at matroserne på sådanne skibe tilgodeses med 1 mand mere inden for de i skalaen nævnte intervaller. Når vi har stillet dette ændringsforslag, skyldes det simpelt hen, at de i lovforslaget værende bemandingsregler er dårlige. De er på ingen måde ajourført med det, som er gældende, og som er opnået gennem aftaler mellem Sømandenes Forbund og rederne. Vort ændringsforslag gælder som sagt alle skibe af en størrelsesorden på over 2 000 t. Det kan dog vist ikke være rigtigt at vedtage en bemanningsskala, som praksis helt er løbet fra, således at skalaen i virkeligheden i dag er en helt anden.

Jeg hørte nok nys, at det ærede medlem hr. Peter Nielsen sagde, at de af mig og mit parti stillede ændringsforslag var fantastiske, urealisable, urealistiske, og jeg ved ikke hvad. Forholdet er i virkeligheden det, at den ændring, vi her har foreslået af bemanningsskalaen, fuldt og helt følger det, der er opnået overenskomstmæssige aftaler om. Det synes mig noget mærkeligt, at vort ændringsforslag skal kaldes urealistisk, når det i virkeligheden dækker det, der i øjeblikket praktiseres, medens den lovgivning, der nu må formodes at blive vedtaget, faktisk medfører en bemandingsordning, der er ringere, end hvad der i dag burde gennemføres. Vort ændringsforslag følger helt og

fuldt de bemandingsregler, som er blevet praktiseret i ikke mindre end 6 år. Der kan altså ikke være tale om noget overbud; vi kommunister ønsker i dette spørgsmål at følge det, der er opnået enighed om mellem rederne på den ene side og Sømandenes Forbund på den anden.

I ændringsforslag nr. 3 stiller vi forslag om, at stk. 7 i § 7 skal udgå. Det er jo en bestemmelse, der har stået megen strid om; den drejer sig om den såkaldte aspirantordning. Vi kommunister kan ikke se rettere, end at redernes ønske i dette spørgsmål opfyldes helt og fuldt, såfremt aspirantordningen bibeholdes. Med denne bestemmelse i loven elimineres de forhåbninger, som det menige mandskab har næret til, at der nu gennem lovgivningen blev rådet bod på en ordning, som i sandhed kan siges at have været forhadet. Resultatet af denne aspirantordning vil meget let blive en ny officerskaste, og at vejen til skibene i mange tilfælde vil gå via rederens køkkentrappe. Hvad en fortsættelse af denne ordning kan medføre af chikanerier o. lign. på et skib, der jo er en arbejdsplads, kan ikke være ukendt for den, der kender de uskrevne love på en arbejdsplads. Her vil det ikke blive rederen, der rammes; ham kan det være så revnende ligegyldigt. Nej, denne irrationelle ordning vil først og fremmest gå ud over mandskabet og de unge mennesker, der vælger aspirantvejen.

Da vi i det hele taget anser aspirantordningen for en ordning, der også fremover vil indebære kimen til uro, strid og dårlige arbejdsforhold om bord i skibene, anbefaler vi altså, at stk. 7 i § 7 helt udgår. Det vil være at imødekomme et ønske, som sømændene har kunnet forvente opfyldt, så meget mere som aspirantordningen helt var udeladt i det af den tidligere handelsminister i 1956 fremsatte lovforslag.

Ifølge vort ændringsforslag nr. 4 til § 8, stk. 1, udgår ordene „over 500 tons og“. Vi kan ikke se rettere, end at der for fyrbødernes vedkommende udelukkende bør bemandedes efter de hestekræfter, som skibet